

Udtalelse om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tovbaneanlæg til offentlig persontransport⁽¹⁾

(94/C 388/06)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 17. februar 1994 under henvisning til EF-traktatens artikel 57, stk. 2, og 100 A at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Industri, Handel, Håndværk og Tjenesteydelser, som udpegede Michael Mobbs til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 8. juni 1994.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 317. plenarforsamling af 6. juli 1994 enstemmigt følgende udtalelse.

1. Baggrund

1.1. Maskindirektivet 89/392/EØF⁽²⁾ omhandler blandt andet visse typer elevatorer til transport af handicappede samt anordninger til brug ved trapper. De fleste typer af løfteapparater, herunder de, der er omtalt i dette forslag om tovbaneanlæg, er ikke medtaget.

1.2. Under debatten om harmonisering af alle andre løfteapparater skulle tovbaneanlæg oprindeligt have været behandlet i forslaget vedrørende andre elevatorer. Men det viste sig umuligt på grund af de mange forskellige anvendelsesformer.

1.3. Derfor udelukker artikel 1, stk. 3, i maskindirektivet 89/392/EØF — ændret ved direktiverne 91/368/EØF⁽³⁾ og 93/44/EØF⁽⁴⁾ — nu udtrykkeligt:

— »tovinstallationer, herunder svævebaner, til offentlig eller ikke-offentlig personbefordring«.

1.4. Status over lovgivningerne om lifte til persontransport, som nu er opdelt i kategorier:

— Vedtaget af Rådet: til industriel brug — direktiv 89/392/EØF med ændringer (retsgrundlag: artikel 100 A i traktaten).

— Under behandling i Rådet: forslag til direktiv KOM(92) 35 endelig udg. om elevatorer (retsgrundlag: artikel 100 A i traktaten).

— Det foreliggende forslag til direktiv om tovbaneanlæg KOM(93) 646 endelig udg. (retsgrundlag: artiklerne 57 stk. 2, 66 og 100 A i traktaten).

Retsgrundlaget er angivet ovenfor for at demonstrere, at forskellige artikler er involveret.

2. Kommissionens forslag

2.1. Dette forslag til direktiv omhandler sikkerhed og sundhed, miljømæssige aspekter, forbrugerbeskyttelse, tekniske standarder for de maskiner og det udstyr, driften heraf samt evaluerings- og retningsinstruktioner. Det gælder således den totale installation af tovbaneanlæg fra planlægning over indkøb og/eller fremstilling af komponenter, installation, drift og vedligeholdelse. Forslaget følger den gældende praksis i de fleste medlemsstater, hvor der opereres med godkendelse fra de eksisterende nationale tilsynsmyndigheder.

2.2. Medlemsstaternes gældende regelsæt, som dækker både komponenter og anlæg, er for det meste meget detaljerede og indbyrdes uforenelige, fordi de er baseret på den nationale industris særlige teknologi og lokal praksis og knowhow. Næsten alle anlæg er unikke. Selv om anlægget kan være baseret på et standarddesign, hvori indgår standardkomponenter, er det alligevel specielt udformet, konstrueret samt installeret på hver enkelt lokalitet. Derved forringes producenternes muligheder for frit at sælge deres udstyr og tilbyde deres serviceydelser i hele Den Europæiske Union. Dette kan mindske konkurrencemulighederne og begrænse den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser i Den Europæiske Union.

2.3. Medlemsstaterne har efter forhandlinger i Rådet bragt tovbaneanlæg ind under direktiv 90/531/EØF⁽⁵⁾ om offentlige indkøb, som afløses af direktiv 93/38/EØF⁽⁶⁾, der træder i kraft den 1. juli 1994 og for

⁽¹⁾ EFT nr. C 70 af 8. 3. 1994, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989.

⁽³⁾ EFT nr. L 198 af 22. 7. 1991.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 175 af 19. 7. 1993.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 139 af 5. 6. 1989.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 199 af 9. 8. 1993.

første gang omfatter alle tjenesteydelser. Tovbaneanlæg kontrolleres omhyggeligt af offentlige instanser i medlemsstaterne, uanset om anlæggene er offentligt eller privat ejede.

2.4. For at opnå gennemsigtighed og en virkelig åbning af markedet er det nødvendigt at tage særlige initiativer, idet man tager højde for følgende:

- Gensidig anerkendelse er kun mulig, hvis hver enkelt medlemsstat accepterer retsfor skrifterne i de andre medlemsstater. Dette er hverken teknisk eller politisk muligt.
- Frivillig standardisering kan kun anvendes på komponenter og dækker således ikke anlæg. Det er i øvrigt heller ikke muligt, da medlemsstaternes regelsæt som tidligere nævnt er indbyrdes uforenelige.

Denne utilfredsstillende situation kan kun løses via et initiativ på fællesskabsplan.

2.5. Kommissionens forslag til direktiv er, hvad komponenterne angår, baseret på principperne i den nye metode vedrørende teknisk harmonisering og standarder, (Rådets resolution af 7. maj 1985) ⁽¹⁾. Kommissionens forslag dækker også installation, drift og vedligeholdelse. Forslaget opregner de grundlæggende krav, som hele anlægget og dets drift skal opfylde. Det beskriver ikke detaljeret, hvordan kravene skal opfyldes, men angiver kun de endemål der skal nås. Endvidere henstiller forslaget til de nationale myndigheder at være sig deres ansvar bevidst med hensyn til godkendelse og drift af tovbaneanlæg.

2.6. Nationale myndigheder i alle medlemsstaterne har været inddraget i det forberedende arbejde med Kommissionens forslag om tovbaneanlæg, blandt andet hvad angår grundlæggende krav, harmoniserede standarder, sikkerhedsforskrifter, kontrolinstanser og bemyndigede organer.

2.7. Som det er tilfældet med de eksisterende nationale regelsæt, skal de ansvarlige myndigheder udføre kontrolfunktioner på to niveauer:

- komponenter, der kan udgøre en sikkerhedsrisiko,
- komplette anlæg for især at sikre brugernes sikkerhed og hensynet til miljøet.

3. Generelle bemærkninger

3.1. ØSU hilser Kommissionens forslag velkommen og forstår på repræsentanter for industri og brugere, at disse i store træk ligeledes indtager en positiv holdning. ØSU støtter især Kommissionen i dens erklærede mål

om at sikre, at alle medlemsstaters aktiviteter er koordinerede, samt at der organiseres en effektiv overvågning i hele Den Europæiske Union for at opnå og bevare et højt sikkerhedsniveau og på den måde mindske risikoen for fremtidige uheld.

3.2. Resultatet af Kommissionens forslag skulle gerne føre til en bredere funderet og konkurrencedygtig industri, som er bedre rustet til at konkurrere på verdensmarkedet. Det er vigtigt, da det europæiske marked for nye anlæg ikke er ret stort og tilmed i aftagende. De fleste, der producerer til verdensmarkedet, er fra Europa, så derfor må ethvert forsøg på at forbedre afsætningsmulighederne foretages varsomt og med de fornødne hensyn.

3.3. Det er værd at lægge mærke til det retsgrundlag, Kommissionen anfører.

— Artiklerne 57, stk. 2, og 66 i traktaten hjemler for tovbaneproducenternes ret til at operere frit i hele Den Europæiske Union med hensyn til planlægning, design, installation og vedligeholdelse af udstyr.

— Artikel 100 A i traktaten udgør retsgrundlaget for den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser.

3.4. Man kunne tro, at dette forslag kun gælder for de medlemsstater, der har skiområder, men beskrivelsen af udstyr dækker også anlæg til persontransport på en lang række andre lokaliteter. Endvidere er forslaget af interesse for medlemsstater med industrier, der producerer enkeltkomponenter.

3.5. Det er vigtigt at skelne mellem anlæg til transport af personer, som er dækket af dette forslag til direktiv, og anlæg anvendt til underholdning — normalt i forlystelsesparker og lignende — som ikke dækkes af forslaget.

3.6. ØSU mener, at:

3.6.1. Der er svagheder i nogle af oversættelserne. Kommissionen bør dobbeltchecke for sammenhæng og klarhed i alle oversættelser.

3.6.2. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne må sikre, at de generelle betingelser og væsentlige krav opfyldes af både producenter, operatører og af alle andre involverede parter.

3.6.3. Kommissionens brug af ordene »nuværende« eller »anerkendte«, efterfulgt af »den tekniske viden« kan skabe forvirring. ØSU vil gerne se en mere konsekvent brug af disse ord, især fordi »den tekniske viden« ikke er et klart defineret begreb.

⁽¹⁾ EFT nr. C 136 af 4. 6. 1985.

4. Særlige bemærkninger

4.1. Artikel 1

For at stemme overens med beskrivelsesformen i stk. 3, litra a) til d), bør stk. 3, litra e), lyde som følger:

»Skilifte, hvor personen, der står på sine ski, bevæges opad«.

4.2. Artikel 10

For at sikre, at det virkelig kun drejer sig om »anlæg ... (der) helt eller delvist udviser nye konstruktions- eller udførelsesmæssige egenskaber« bør der herefter tilføjes følgende: »og som indebærer en reel nyskabelse på et eller flere vigtige punkter«. Hvis dette ikke præciseres, kan der let opstå endeløse diskussioner og/eller stridigheder om, hvad der menes med »helt eller delvis nye«.

4.3. Artikel 14

Så vidt ØSU forstår Kommissionen, gælder artiklen kun for dele af anlæg, som har været underkastet større reparationer eller ændringer. Kommissionen bør gøre dette helt klart, idet ifølge Bilag II stort set enhver enkelt del af anlægget falder ind under de nødvendige krav. Endvidere bør Kommissionen give en klar definition af ordet »større« (som brugt i denne artikel).

Hvis hensigten med artiklen ikke er krystalklar, og hvis den kan opfattes sådan, at direktivet gælder hele anlægget, opstår der en uacceptabel risiko for, at ellers ønskelige reparationer ikke vil blive udført af tovbaneoperatørerne.

4.4. Artikel 18

Kommissionen har mundtligt erklæret, at man på grund af den kraftigt vækst i antallet af udvalg har planer om at nedsætte et nyt og udvidet rådgivende udvalg, der

skal være ansvarlig for al »styret« transport, d.v.s. tog, metro/undergrundsbaner, tovbaner m.m.

4.5. Artikel 20 og 21

Kommissionen har forklaret, at formuleringen juridisk set er ny, og at meningen er at undgå et misbrug fra de medlemsstater, der ikke øjeblikkeligt gennemfører vedtaget lovgivning.

4.5.1. Der kan opstå problemer omkring igangværende arbejde (anlæg, der er planlagt, men endnu ikke taget i brug), og ØSU mener, at her er brug for en præcisering. Der kan for nogle anlægs vedkommende gå mange år fra arbejdets påbegyndelse til dets afslutning. Kommissionen har meddelt ØSU, at et direktiv af denne karakter normalt ikke gælder med tilbagevirkende kraft. Kommissionen forventer dog, at nye anlæg kontrolleres, specielt med henblik på at sikre, at de opfylder de væsentlige krav, især af sikkerhedsmæssig art. Hvad man herefter vil foretage sig, vil afhænge af det konkrete tilfælde. ØSU anmoder Kommissionen om endnu en gang at se nøje på disse specifikke problemer og påse, at der findes frem til egnede løsninger.

4.5.2. ØSU mener, at Kommissionen bør formulere kravene i disse artikler helt tydeligt, så man undgår enhver form for uklarhed og mulig fejlfortolkning.

4.6. Bilag II

4.6.1. Punkt 2.6

Eftersom overskriften på dette punkt er »Anlæggets integritet«, mener ØSU, at der i punkt 2.6.1 bør bruges mere præcise formuleringer end »en tilstrækkelig margen« og »overordentlig usandsynligt«.

4.6.2. Punkt 4.2

Kravene til »betjeningsudstyr« bør ikke være lempeligere end kravene til udstyr eller komponenter under punkt 2.6.1.

Bryssel, den 6. juli 1994.

Susanne TIEMANN

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg